هرکس تمیمه‌ای آویزان کند شرک ورزیده است

از عُقبَة بن عامر جُهَنی ـ رضی الله عنه ـ روایت است که: گروهی نزد پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ آمدند، پس ایشان با نه تن از آنان بیعت کرد و از بیعت با یکی از آنها امتناع ورزیدند. پس گفتند: یا رسول الله، با نه تن بیعت کردی و این یکی را رها کردی؟ فرمود: «إِنَّ عَلَيْهِ تَمِيمَةً»: «تمیمه‌ای بر او بود». پس او دستش را در تمیمه برد و آن را پاره کرد، سپس با او بیعت کرد و فرمود: «مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ»: «هرکس تمیمه‌ای آویزان کند شرک ورزیده است».

[حسن است] [به روایت احمد]

گروهی متشکل از ده نفر نزد پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ آمدند که با نه تن از آنان بر اسلام و پیروی از ایشان بیعت نمود ولی با دهمی بیعت نکرد؛ و چون از سبب عدم بیعت با وی پرسیدند فرمود: بر او تمیمه‌ای آویزان است؛ و تمیمه عبارت است از مهره یا هر چیز دیگری که به هدف دفع چشم زخم یا ضرر به خود می‌بندند یا آویزان می‌کنند. پس آن مرد دستش را در جایی برد که تمیمه از آن آویزان بود و آن را از خود جدا کرد و بیرون انداخت، آنگاه پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ با او بیعت کرد و نسبت به تمیمه‌ها و تعویذها هشدار داد و حکمش را چنین بیان کرد که: «هر کس تمیمه‌ای آویزان کند شرک ورزیده است».

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6762